

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen työvoimapolitiittisen järjestelmän uudistamiseen liittyväksi lainsäädännöksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 178/1997 vp työvoimapolitiittisen järjestelmän uudistamiseen liittyväksi lainsäädän-

nöksi. Eduskunta, jolle työasiainvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 14/1997 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

työvoimapolitiittisen järjestelmän uudistamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun työvoimapolitiittisen järjestelmän (1005/1993) 4 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 10 a ja 10 b § ja uusi 2 a luku seuraavasti:

4 §

Palvelujen ensisijaisuus ja toteuttaminen

Työttömän työnhakija-asiakkaan työllistymiseen tähtäävistä toimenpiteistä ja työttömyysaikaisesta toimeentuloturvasta säädetään erikseen.

2 luku

Työvoimapolitiittiset palvelut

10 a §

Ilmoittautuminen henkilöasiakkaaksi

Henkilö rekisteröidään työvoimapolitiittisten palvelujen henkilörekisteriin asiakkaaksi, jos hän

- 1) ilmoittautuu henkilökohtaisesti työvoimapolitiittisessä palvelussa; ja
- 2) esittää työvoimapolitiittisten palvelujen tarjoamisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Työvoimapolitiittisessä palvelussa voi erityisestä syystä hyväksyä muullakin tavalla tehdyn ilmoittautumisen.

Asiakastietojen tallettamisesta työvoimapolitiittisten palvelujen tietojärjestelmään on kerrottava henkilöasiakkaalle.

10 b §

Työhakemuksen voimassaolo

Työhakemuksen voimassaolon katsotaan alkaneen sinä päivänä, jolloin henkilöasiakas on ilmoittautunut työnhakijaksi 10 a §:ssä edellytetyllä tavalla.

Henkilöasiakkaan on pidettävä työhakemus voimassa työvoimapolitiittisessä palvelussa määrämällä tavalla. Hakemuksen voimassaolo lakkaa, jos työnhakija laiminlyö työvoimapolitiittisessä palvelussa määräämiä toimenpiteitä hakemuksen voimassa pitämiseksi tai ilmoittaa, ettei enää halua pitää työhakuaan voimassa.

2 a luku

**Yhteistyö työttömän työnhakija-
asiakkaan kanssa**

10 c §

Oikeus työnhakusuunnitelmaan

Työttömällä työnhakijalla on oikeus yhteistyössä työvoimatoimiston kanssa laadittavaan työnhakusuunnitelmaan. Työnhakusuunnitelmassa sovitaan työttömän työnhakijan työllistymistä edistävästä toimenpiteistä.

Työnhakusuunnitelma on laadittava viimeistään silloin, kun asiakkaan työttömyys on kestänyt viisi kuukautta. Työnhakusuunnitelma on edellytyksenä asiakkaan osoittamiselle työllisyyslaissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettuihin työllistymistä edistäviin toimenpiteisiin.

Työmarkkinatukeen oikeutetulla työttömällä työnhakijalla, joka on saanut työttömyyspäivärahaa työttömyysturvalain (602/1984) 26 §:n 1 tai 2 momentissa säädetyn enimmäisajan tai saanut työttömyytensä perusteella työmarkkinatuesta annetun lain (1542/1993) mukaista työmarkkinatukea vähintään 500 päivältä, on oikeus uudistettuun työnhakusuunnitelmaan.

Edellä 3 momentissa tarkoitettulla henkilöasiakkaalla on oikeus suunnitelmassa yksilöityihin palveluihin ja muihin toimenpiteisiin työvoimatoimiston käytettäväksi osoitettujen määrärahojen rajoissa.

10 d §

Määräaikaiset työnhakuhaastattelut

Työnhakusuunnitelman laatimiseksi tai uudistamiseksi työvoimatoimiston tulee mää-

räajoin varata työttömälle henkilöasiakkaalle tilaisuus työnhakuhaastatteluun.

10 e §

Yhteistyövelvollisuus

Asiakkaan kieltäytyessä työnhakuhaastattelusta, työnhakusuunnitelman laatimisesta tai osallistumasta työnhakusuunnitelmassa sovituihin palveluihin tai toimenpiteisiin sovelletaan, mitä 10 b §:n 2 momentissa sekä työttömyysturvalaissa ja työmarkkinatuesta annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Vuosien 1998 ja 1999 aikana tämän lain 10 c §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan työttömiin työnhakijoihin, joilla mainituissa momenteissa tarkoitettua määrä- ja enimmäisajat täyttyvät tämän lain ollessa voimassa. Henkilöille, joilla 10 c §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettua määrä- ja enimmäisajat ovat täytyneet ennen tämän lain voimaantuloa, tehdään työnhakusuunnitelma tämän lain mukaisesti vuoden 1999 loppuun mennessä.

Sellaisen työnhakijan oikeuteen, jolle on ennen tämän lain voimaantuloa tehty työllisyyslain 17 §:n nojalla tässä laissa työnhakusuunnitelmalle säädetty edellytykset täytävä työllistymissuunnitelma, ei sovelleta, mitä 10 c §:n 2 momentissa ja edellä 2 momentissa säädetään.

Laki

työmarkkinatuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työmarkkinatuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1542/1993) 2, 12 ja 17 §, 18 §:n 1 momentti, 19 §:n 1 momentti, 20 §:n 2 momentti ja 34 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 § osaksi laissa 993/1996, 17 § ja 18 §:n 1 momentti laissa 1705/1995 ja 34 §:n 1 momentti laissa 681/1997, sekä
lisätään 8 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, lakiin uusi 11 a § ja 2 a luku, 13 §:ään uusi 4 momentti, 28 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 681/1997, uusi 3 momentti, 29 §:ään uusi 2 momentti, 30 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 331/1997, uusi 6 momentti ja 35 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 5 momentti, seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

Oikeus työmarkkinatukeen tämän lain mukaisesti on Suomessa asuvalla työttömällä:

1) joka ei täytä työttömyysturvalain 13, 16 tai 16 a §:ssä tarkoitettua työssäoloehtoaa ja on taloudellisen tuen tarpeessa; tai

2) jonka oikeus työttömyyspäivärahaan on päättynyt työttömyysturvalain 26 §:n 1 tai 2 momentissa olevan rajoituksen vuoksi.

Työmarkkinatuki voidaan maksaa työnantajalle 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna tai 500 päivältä työmarkkinatukea työttömyytensä perusteella saaneen työttömänä työnhakijana olevan henkilön työllistymisen tukemiseksi siten kuin tässä laissa ja asetuksella säädetään.

Jos työmarkkinatukea koskevan asian yhteydessä tulee erikseen ratkaistavaksi, onko henkilöä pidettävä Suomessa asuvana, asia ratkaistaan sen mukaan kuin asumiseen perustuvan sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta annetussa laissa (1573/1993) säädetään. Kansaneläkelaitoksen päätökseen saa hakea muutosta niin kuin mainitun lain 13 §:ssä säädetään.

8 §

Työharjoittelusopimus

Työvoimatoimisto voi tehdä työharjoittelusopimuksen siksi ajaksi, jonka asianomaisen henkilön työhön ja työelämään perehdyttämisen arvioidaan kestävän. Työharjoittelusopimuksen tai useampien työharjoitte-

lusopimusten yhteenlaskettu kesto henkilöä kohti voi olla enintään 12 kuukautta. Erityisestä syystä, kuten työmarkkinoilta syrjäytymisen ehkäisemiseksi, työharjoittelusopimusten yhteenlaskettu kesto voi olla enintään 18 kuukautta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettujen enimmäisaikojen laskenta aloitetaan uudelleen alusta, kun henkilö on täyttänyt työttömyysturvalain 13, 16 tai 16 a §:ssä säädetyn työssäoloehdon, saanut työttömyyspäivärahaa työttömyysturvalain 26 §:n mukaisen enimmäisajan ja uudelleen täyttää työmarkkinatuen saantiehtot. Enimmäisajan laskenta aloitetaan uudelleen alusta myös sellaisen henkilön kohdalla, joka enimmäisajan täyttymisen jälkeen on saanut työmarkkinatukea työttömyytensä perusteella vähintään 500 päivältä.

11 a §

Muut etuudet

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua henkilön osallistuessa työharjoitteluun hänelle maksetaan ylläpitokorvausta 6 §:ssä tarkoitettua työharjoittelun aikaisista matka- ja ylläpitokustannuksista. Ylläpitokorvauksesta on voimassa, mitä 10 §:n 2 momentissa työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen osallistuvan ylläpitokorvauksesta säädetään.

12 §

Työnhakusuunnitelma

Työmarkkinatuen saajan työllistymisedlytysten selvittämiseen ja niiden parantami-

seksi tehtävään suunnitelmaan sovelletaan, mitä erikseen säädetään. Työvoimapalvelulain 10 c §:n 3 momentissa tarkoitettu työnhakusuunnitelma on edellytyksenä työttömän osoittamiselle työhön, jonka palkkauskustannuksiin myönnetään 2 a luvun mukaisesti tukea.

2 a luku

Työmarkkinatuen maksaminen työnantajalle

12 a §

Työnantajalle maksettavan tuen edellytykset

Työvoimatoimisto voi hakemuksesta määrätä työmarkkinatuen suoritettavaksi muulle työnantajalle kuin valtion virastolle tai laitokselle, joka tekee työsopimuslain 1 §:ssä tarkoitettua työsopimuksen tai oppisopimuskoulutuksesta annetussa laissa (1605/1992) tarkoitettua oppisopimuksen työvoimatoimiston osoittaman, työmarkkinatukeen oikeutettuna, 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua työttömän kanssa. Työmarkkinatuki voidaan määrätä maksettavaksi osa-aikaiseen työhön.

Henkilöä pidetään 1 momentissa tarkoitettulla tavalla työmarkkinatukeen oikeutettuna, vaikka hänelle ei ole välittömästi ennen työsuhteen alkamista maksettu tukea 17—19 §:ssä, 20 §:n 1 momentissa, 22 a §:ssä, 23 §:n 3 momentissa, 24 §:ssä tai 28 §:n 2 momentissa olevan rajoituksen johdosta.

Työmarkkinatuki voidaan määrätä maksettavaksi yksinään tai yhdistettynä työllisyyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettuun työllistämistukeen työnantajalle (*yhdistelmätuki*). Työmarkkinatukea ei yhdistetä työllistämistukeen, jos henkilön työllistämisen tukemiseksi samalle ajalle myönnettävän työllistämistuen määrä ylittää työllisyysasetuksessa tarkoitettua normaalin työllistämistuen.

Työnantajalle maksettavaan työmarkkinatukeen sovelletaan lisäksi, mitä työllisyyslaissa ja -asetuksessa työnantajalle myönnettävästä työllistämistuesta säädetään, jollei tässä laissa tai sen nojalla asetuksella toisin säädetä. Työmarkkinatukea ei määrätä maksettavaksi työnantajalle, joka ei 1 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa ole sitoutunut maksamaan vähintään 23 §:n 1 mo-

mentissa tarkoitettua täysimääräisen työmarkkinatuen suuruisia palkkaa työkyvyttömyysajalta, jolta tuen avulla työllistetty henkilö ei saa sairausvakuutuslain (364/1963) 19 §:n 1 momentissa olevan rajoituksen vuoksi päivärahaa tai saa muuta vastaavaa lakisääteistä korvausta tai työnantajalta muulla perusteella sairausajan palkkaa.

12 b §

Tuen määrä

Työnantajalle maksetaan työmarkkinatukeena 23 §:n 1 momentissa tarkoitettu täysimääräinen työmarkkinatuki.

Työnantajalle maksettavan työmarkkinatuen tai yhdistelmätuen määrä voi olla enintään työnantajalle henkilön palkkauksesta aiheutuneiden kustannusten suuruinen. Tukea ei makseta, jos työnantajalle henkilön palkkauksesta aiheutuvat kustannukset kuukaudessa ovat pienemmät kuin täysimääräisen työmarkkinatuen kuukautta kohti laskettu määrä. Palkkauskustannuksina pidetään henkilölle maksettua palkkaa sekä työnantajan eläke- ja sosiaaliturvamaksua. Jos yhdistelmätuen määrä ylittää työnantajalle aiheutuneet palkkauskustannukset, vähennys tehdään työllistämistuesta.

Eri työnantajatahoille maksettavan tuen enimmäismäärästä ja tuen maksatusmenettelystä säädetään asetuksella.

12 c §

Tuen kesto

Työmarkkinatuki voidaan määrätä maksettavaksi työnantajalle enintään 12 kuukaudeksi henkilöä kohti. Enimmäisajan laskentaan sovelletaan, mitä 8 §:n 4 momentissa säädetään työharjoittelusopimuksen enimmäiskeston osalta.

13 §

Oikeus työmarkkinatukeen

Henkilöllä ei ole oikeutta työmarkkinatukeen siltä ajalta, jolta tukea maksetaan hänen työllistymisensä edistämiseksi työnantajalle.

17 §

*Työvoimapoliittisista toimenpiteistä
kieltäytyminen*

Henkilöllä, joka toistuvasti kieltäytyy työvoimatoimiston tarjoamista 6 tai 11 §:ssä tarkoitetuista taikka muista niihin rinnastettavista kohtuullisiksi katsottavista työllistymistä edistävästä toimenpiteistä, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta. Määräaika lasketaan siitä päivästä, jona kieltäytyminen on tapahtunut. Henkilöllä on aina oikeus kieltäytyä työssäkäyntialueensa ulkopuolella järjestettävästä työharjoittelusta menettämättä oikeuttaan työmarkkinatukeen.

Edellä 1 momentista poiketen 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla henkilöllä, joka ilman pätevää syytä kieltäytyy työharjoittelusta, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta kieltäytymisestä lukien.

18 §

Velvollisuus osallistua koulutukseen

Henkilöllä, joka ilman pätevää syytä kieltäytyy menemästä tai omalla menettelyllään aiheuttaa, ettei tule valituksi hänelle soveltuvaan 10 §:ssä tarkoitettuun koulutukseen tai koulutukseen, jonka ajalta hänellä on oikeus tämän lain tasoihin etuuksiin, tai joka aloittuaan koulutuksen ilman pätevää syytä on eronnut tai omasta syystään erotettu tällaisesta koulutuksesta, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta. Määräaika lasketaan koulutuksesta kieltäytymisestä, eroamisesta tai erottamisesta lukien.

19 §

*Työvoimapoliittisen toimenpiteen
keskeyttäminen*

Henkilöllä, joka ilman pätevää syytä keskeyttää tai joutuu omasta syystään keskeyttämään 6 §:ssä tarkoitettua työharjoittelun tai 11 §:ssä tarkoitettua toimenpiteen tai muun

niihin rinnastettavan kohtuulliseksi katsottavan työllistymistä edistävän toimenpiteen, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen kahden kuukauden ajalta keskeytymisestä lukien.

20 §

*Oikeus työmarkkinatukeen eräissä
tapauksissa*

Henkilöllä, jonka 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu menettelystä taikka toistuvasta 17 §:n 2 momentissa tai 18 tai 19 §:ssä tarkoitettu menettelystä on pääteltävissä, ettei hän halua työllistymistä edistäviin toimenpiteisiin, ei ole oikeutta työmarkkinatukeen ennen kuin hän ollut työssä tai 10 §:ssä tarkoitettussa koulutuksessa vähintään kolme kuukautta.

28 §

Työmarkkinatuen hakeminen

Työnantaja voi hakea 2 a luvussa tarkoitettua työmarkkinatukea kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolta. Hakemus ja esitys tuen myöntämisestä voidaan jättää myös työvoimatoimistoon. Hakemisesta ja tuen myöntämiseksi ja maksamiseksi tarpeellisista tiedoista säädetään asetuksella.

29 §

Työmarkkinatuen maksaminen

Työnantajalle 2 a luvussa tarkoitettu työmarkkinatuki maksetaan niiltä päiviltä, joilta työnantaja on velvollinen maksamaan palkkaa, kuitenkin enintään viideltä päivältä kalenteriviikossa. Työmarkkinatukea ei kuitenkaan makseta päiviltä, joilta työnantajalle maksetaan sairausvakuutuslain 28 §:n nojalla mainitun lain mukaista päivärahaa taikka äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa. Nämä korvauspäivät luetaan viiden päivän enimmäisaikaan.

30 §

Kansaneläkelaitoksen päätös ja muutoksenhaku

Työnantajalle maksettavaa työmarkkinatukea koskevaan päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta. Päätöksen poistamista ja virheen korjaamista koskevassa asiassa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 33 ja 33 a §:ssä säädetään.

34 §

Työvoimapoliittinen lausunto

Työvoimatoimisto tai työvoimatoimikunta antaa kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolle lausunnon 2 §:n 2 momentissa, 2 a luvussa, 13 ja 14 §:ssä, 15 §:n 2—4 momentissa, 16—22 §:ssä, 25 §:n 3 momentissa ja 26 §:n 2 momentissa säädettyjen työmarkkinatuen edellytysten täyttymisestä. Lausunto annetaan 15 §:n 4 momentissa säädettyistä edellytyksistä ainoastaan siltä osin kuin työmarkkinatukeen sovelletaan, mitä työttömyysturvalain 4 a §:ssä, 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 2 momentissa sekä 5 a ja 5 b §:ssä säädetään työttömyyspäivärahasta.

35 §

Takaisinperintä

Jos työnantajalle maksettavaa työmark-

kinatukea on käytetty vastoin tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen säännöksiä taikka myöntämispäätöksessä asetettuja ehtoja, työnantajan on suoritettava perusteettomasti maksettu tuki takaisin kansaneläkelaitokselle. Takaisin maksettavalle määrälle on maksettava sen maksupäivästä vuotuista korkoa korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisätynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei palautettava määrää suoriteta viimeistään takaisinperintäpäätöksessä määrätynä takaisinmaksupäivänä, on viivästyneelle määrälle suoritettava korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko takaisinmaksupäivästä. Työmarkkinatuen takaisinperinnästä työnantajalta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä 1—4 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Lain 11 a §:ää sovelletaan, jos työharjoittelusopimus on tehty tämän lain ollessa voimassa. Lain 17 ja 18 §:ää, 19 §:n 1 momenttia ja 20 §:n 2 momenttia sovelletaan, jos niissä tarkoitettu menettely on tapahtunut tämän lain ollessa voimassa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

työllisyyslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 13 päivänä maaliskuuta 1987 annetun työllisyyslain (275/1987) 17 §, sellaisena kuin se on laissa 1696/1992, ja
muutetaan 21 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 1696/1992, seuraavasti:

21 §

Työllistämistuki kunnalle

Jos työvoimatoimisto osoittaa kunnan työllistettäväksi 19 §:n nojalla työttömän henkilön, kunnalla on oikeus saada työllisyysmäärärahoista työllistämisestä aiheutuviin kustannuksiin työllistämistukea 118 markkaa niiltä päiviltä, joilta kunta on velvollinen maksamaan palkkaa, kuitenkin enintään viideltä päivältä viikossa (*normaali työllistämistuki*). Asetuksella voidaan säätää, että

kunnalle maksetaan työttömän työllistämisestä normaalia työllistämistukea korkeampi tuki.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

työttömyysturvalain 13 ja 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä elokuuta 1984 annetun työttömyysturvalain (602/1984) 13 §:n 2 momentti ja 16 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 666/1996, seuraavasti:

13 §

Oikeus peruspäivärahaan

Työssäoloehto täyttyy, kun henkilö on 24 lähinnä edellisen kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) ollut 43 kalenteriviikkoa sellaisessa työssä, jossa työaika kunakin kalenteriviikkona on ollut vähintään 18 tuntia tai jonka työsopimuksen mukainen säännöllinen työaika on tasoittumisjakson aikana ollut

keskimäärin vähintään 18 tuntia kalenteriviikossa ja palkka työehtosopimuksen mukainen tai, jollei alalla ole työehtosopimusta, kokoaikatyön palkka vastaa vähintään peruspäivärahan 40-kertaista määrää kuukaudessa. Työssäoloehdon täyttymisessä voidaan henkilön pyynnöstä ottaa huomioon myös sellainen neljän peräkkäisen kalenteriviikon ajanjakso, jossa työaika on yhteensä vähintään 80 tuntia jakaantuneena kullekin viikolle. Työ voidaan lukea työssäoloehtoon vain kerran. Työssäoloehdon täyttymisessä otetaan

huomioon työ, jota henkilö on tehnyt täytettyään 16 vuotta. Lisäksi työssäoloehtoon sovelletaan, mitä 16 §:n 3—5 momentissa säädetään. Tässä momentissa tarkoitettuun työssäoloaikaan luetaan kolmannes työstä, jonka palkkauskustannuksiin työnantaja on saanut työmarkkinatuesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa ja 2 a luvussa tarkoitettua tukea, kuitenkin enintään 16 kalenteriviikkoa.

16 §

Palkansaajan oikeus ansioon suhteutettuun päivärahan

Työssäoloehto täyttyy, kun henkilö on 24 lähinnä edellisen kuukauden aikana (*tarkastelujakso*) ollut 43 kalenteriviikkoa sellaisessa vakuutusenalaisessa työssä, jossa työaika kunakin kalenteriviikkona on ollut vähintään 18 tuntia tai jonka työsopimuksen mukainen säännöllinen työaika on tasoittumisjakson aikana ollut keskimäärin vähintään 18 tuntia kalenteriviikossa ja palkka työehtosopimuksen mukainen tai, jollei alalla ole työehtosopimusta, kokoaikatyön palkka vastaa

vähintään peruspäivärahan 40-kertaista määrää kuukaudessa. Työssäoloehdon täyttymisessä voidaan henkilön pyynnöstä ottaa huomioon myös sellainen neljän peräkkäisen kalenteriviikon ajanjakso, jossa työaika on yhteensä vähintään 80 tuntia jakaantuneena kullekin viikolle. Työ voidaan lukea työssäoloehtoon vain kerran. Tässä momentissa tarkoitettuun työssäoloaikaan luetaan kolmannes työstä, jonka palkkauskustannuksiin työnantaja on saanut työmarkkinatuesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa ja 2 a luvussa tarkoitettua tukea, kuitenkin enintään 16 kalenteriviikkoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Lain 13 §:n 2 momenttia sekä 16 §:n 2 momenttia sovelletaan henkilöihin, joiden työttömyysturvalain 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu työttömyyspäivärahan enimmäismaksuaika alkaa alusta lain voimaantulon jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

työttömyysturvalain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 13 ja 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta 6 päivänä syyskuuta 1996 annetun lain (666/1996) 13 §:n 5 momentti ja 16 §:n 9 momentti seuraavasti:

13 §

Oikeus peruspäivärahan

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun työssäoloaikaan voidaan rinnastaa enintään 16 kalenteriviikon ajalta myös ajanjakso, jolta henkilö on saanut työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaista koulutustukea.

16 §

Palkansaajan oikeus ansioon suhteutettuun päivärahan

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun työssäoloaikaan voidaan rinnastaa enintään 16 kalenteriviikon ajalta myös ajanjakso, jolta henkilö on saanut työvoimapolitiisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaista

koulutustukea. _____

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1998.

Lain 13 §:n 5 momenttia sekä 16 §:n 9
momenttia sovelletaan henkilöihin, joiden

työttömyysturvalain 26 §:n 1 momentissa
tarkoitettu työttömyyspäivärahan enimmäis-
maksuaika alkaa alusta lain voimaantulon
jälkeen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.

Helsingissä 13 päivänä joulukuuta 1997
